

min Overbeviisning, at Vansteligheberne træde frem, og kunne vi ikke komme til en ligeartet Ansættelse af de enkelte Mænd, ligegyldig hvor de hør, fraraader jeg at benytte Indkomsskatten som Statskat.

Der er iøvrigt nogle Vansteligheber ved Contingentsystemet, som jeg ikke vil undlade at omtale, fordi jeg troer, at det ærede Medlem, som jeg har sigtet til (Fenger), glemte dem, eller maaskee ikke agtede dem for saa betydelige som jeg; disse Vansteligheber ligge væsentlig i Ansættelsen af den enkelte Skattehder. Dette er et Forhold, som vil give Anledning til mangfoldige Misligheder, til, at den enkelte Skattehder ved saa at sige at parteres mellem de forskjellige Communer — og det ville mange af dem blive — vil være udsat for at lide Uret. So mere Systemet bliver udviklet, desto mere vil det give Anledning til Conflicter mellem Communerne, hvis gjensidige Forhold vil være afhængigt af den Maade, hvorpaa de faste Eiendomme i dem blive stillede. Det tør maaskee her være mig tilladt ligeoverfor det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) at henlede Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen i § 7 d er absolut nødvendig, naar man overhovedet vil bruge Contingentsystemet. Efter dette er nemlig Hartkornet en meget væsentlig Factor ved Fordelingen mellem de enkelte Skattecommuner, og det kan ikke gaae an at lade de betydelige Hartkornsbetrag, som tilhøre Folk, man ellers ikke kan ramme, idet de ikke hør i Communen, ligge udenfor al Bestatning, naar den Dvotadeel, der falder paa selve Sognet, tildeels er reguleret efter Hartkornet. Dette var ikke nødvendigt ved Krigsskatloven af 1864, fordi der da var en Hartkornsbetragning ved Siden af; men det er absolut nødvendigt, naar man kun vil bruge Hartkornet som fordelende Maalestof mellem de enkelte Skattehder. — Der er endnu et Spørgsmaal, som er reist til mig, og jeg tilstaaer, det forekommer mig med noget større Suffisance end egentlig berettiget, fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) angaaende Grunden, hvorfor dette Forslag først er forelagt i Landstinget. Jeg vil sige det ærede Medlem, at hvor overbevist han end er om, at det vilde være overensstemmende med

Grundloven, at alle Skattelove blive forelagte her i Thinget, er Landstinget, og jeg tilstaaer jeg med, paa den anden Side ligesaa overbevist om, at, naar man her prætenderer ogsaa at faae alle Skattelove forelagte først, gaaer man udenfor den Competence, som grundlovmæssig tilkommer Thinget. Skattelove ere ikke af dem, der skulle forelægges Folkethinget først. Jeg tillader mig ved samme Leilighed at gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkjøbing (Madsen) i Anledning af hans Ytring om, at det Retteste vilde være aarligt at bestemme Skattens Størrelse igjennem Finantsloven, at det er en Viltsfarelse, hvori jeg selv har været, da jeg forelagde Lovforslaget, som jeg gjorde, men jeg har maattet erkjende Rigtigheden af, at Skattelove ikke ere fluctuerende, men at de selv bestemme det Beløb, hvormed Skatten overhovedet kan opkræves. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds saavel som det ærede Medlem for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kunne iøvrigt berolige sig med, at jeg ikke anseer mig berettiget til at opkræve en eneste dansk Styver af denne Stat, medmindre den er indført i Finantsloven, men dette er noget ganske Andet end, at Skatteloven som saadan bliver forelagt først i Landstinget. Forsaavidt ærede Medlemmer ville erindre sig de Forhold, der vare tilstede, da Lovven blev forelagt, ville De see, at der var et Hensigtsmæssigheds- og man kan gjerne sige, et Villighedshensyn tilstede for at dele Arbejdet mellem de ærede Thing, og medens Regjeringen af Hensyn til den overordentlige finansielle Betydning, de militaire Love have, fandt det rigtigt at forelægge begge disse her i Thinget, maatte man ogsaa finde det rimeligt at give Landstinget, der næsten havde opbrugt sit Stof af Arbejde, et saadant af noget alvorligt og omfattende Betydning at hysle med; derfor blev Indkomsskatloven forelagt det. Det er ganske vist en Vansteligbed, ogsaa for Finantsministeren — det erkjender jeg — at skulle have en Lov, der vil faae en saa stor Betydning som denne, behandlet først i det andet Thing, medens de øvrige finansielle Love behandles i dette Thing, men dette Hensyn maatte jeg lade vige ligeoverfor Tingenes Stilling, dengang Lovforslagene bleve forelagte.